

UITSpraak VAN DE TUCHTCOMMISSIE

Kamer : **Dopingkamer**
Leden van de kamer :
(kamervoorzitter) : mr. J.M.J.M. Doon
(lid) : drs. F. Kessel
(lid) : drs. J. Breed
Zaaknummer : **T 2011022/2011-32-04**

In de zaak van:

1. **Betrokkene**

Naam :
Adres :
PC/Gemeente :
Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandsche Wielren Unie (hierna te noemen: KNWU)
Registratienummer :
Gemachtigde :

2. **Aangever**

Naam sportbond : KNWU
Gevestigd te : Nieuwegein, Wattbaan 3-49, 3439 ML Nieuwegein
Ondertekend door : H.J. Kloosterhuis

3. **De procedure**

- Op 31 oktober 2011 is bij aangifteformulier gedateerd 27 oktober 2011 tegen betrokkene aangifte gedaan, als hierna vermeld.
- Op 30 november 2011 is door betrokkene een verweerschrift met toelichting ingediend.
- Op 16 december 2011 heeft de Stichting Anti-Dopingautoriteit Nederland (hierna: de DA) een schriftelijke conclusie ingediend.
- De KNWU heeft de tuchtcommissie per brief ontvangen op 7 december 2011 een schriftelijke reactie doen toekomen.
- Op 14 december 2011 heeft gemachtigde zich per email gemeld als gemachtigde van betrokkene.
- De tuchtcommissie heeft de tuchtzaak mondeling behandeld op 10 januari 2012 in Nieuwegein. Betrokkene is in persoon verschenen, vergezeld van haar raadsman (gemachtigde) en haar echtgenoot. Namens de KNWU waren de heer H. Kloosterhuis (directeur) en de heer Th. Veneberg (technisch directeur) aanwezig. Namens de DA was mr. S. Teitler aanwezig.

4. **Aangifte/grondslag van de tuchtzaak**

De KNWU heeft van de volgende overtreding aangifte gedaan:

Op 2 oktober 2011 is bij betrokkene een dopingcontrole binnen wedstrijdverband uitgevoerd te Kalmthout (België). De controle vond plaats tijdens de Vlaamse Industrieprijs Bosduin Dames en is geïnitieerd en uitgevoerd door de Nationale Anti Doping Organisatie van België. Bij de uitvoering van deze controle is sprake geweest van een (poging tot) gebrekkige medewerking door betrokkene. (Een poging tot) gebrekkige medewerking aan een dopingcontrole is een overtreding van artikel 5 van het Dopingreglement.

De KNWU verzoekt de tuchtcommissie de betrokkene gedeeltelijk in de kosten van de procedure te veroordelen.

5. **Gelet op:**

1. Het aangifteformulier met begeleidend schrijven van de KNWU gedateerd 27 oktober 2011, ontvangen op 31 oktober 2011.
2. De bij de aangifte gevoegde brief van de KNWU aan betrokkene gedateerd 26 oktober 2011 waarin haar wordt medegedeeld dat aangifte is gedaan bij het ISR.
3. Statusrapport met bijlagen van de DA gedateerd 19 oktober 2011.
4. Het verweerschrift van betrokkene met bijlagen gedateerd 29 november 2011 en ontvangen op 30 november 2011.
5. De schriftelijke conclusie van de DA ontvangen op 16 december 2011.
6. De brief van de KNWU aan de tuchtcommissie gedateerd 7 december 2011.
7. De email van gemachtigde aan de ambtelijk secretaris gedateerd 14 december 2011.
8. De brief van het ISR aan gemachtigde en de KNWU gedateerd 20 december 2011.
9. De e-mail van gemachtigde aan het ISR gedateerd 4 januari 2012 en het antwoord van 5 januari 2012.
10. De door het ISR op 5 januari 2012 van gemachtigde ontvangen documenten (conclusie eerste auditeur Belgische Raad van State) en de email van het ISR aan gemachtigde van 5 januari 2012.
11. De schriftelijke oproepen voor de mondelinge behandeling, op 22 december 2011 verzonden aan de gemachtigde van betrokkene, aan de KNWU en aan de DA.
12. De tijdens de mondelinge behandeling afgelegde verklaringen zoals neergelegd in het verslag dat als bijlage aan deze uitspraak is gehecht.
13. De door gemachtigde aan de tuchtcommissie overhandigde documenten: plattegrond omgeving wedstrijdparcours en opsomming aanpassingen Dopingreglement KNVB.
14. De statuten van de KNWU, notarieel vastgelegd op 2 november 2010.
15. De op 8 december 2010 tussen het ISR en de KNWU gesloten overeenkomst, die op 1 januari 2011 in werking is getreden.

6. **De tuchtcommissie:**

- 6.1 verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak kennis te nemen;
- 6.2 is van oordeel dat geen beletsel bestaan de zaak in behandeling te nemen;
- 6.3 acht niet bewezen dat betrokkene de onder 4. vermelde overtreding heeft begaan;
- 6.4 spreekt betrokkene daarvan vrij.

7. **Kosten veroordeling**

- 7.1 Aangezien de tuchtcommissie de overtreding waarvan aangifte is gedaan niet bewezen acht en betrokkene hiervan vrijspreekt zal betrokkene niet in (een deel van) de kosten worden veroordeeld.

8. **De tuchtcommissie motiveert haar uitspraak aldus**

8.1 **Ter zake van haar bevoegdheid**

- 8.1.1 Betrokkene is geregistreerd als lid van de KNWU onder nummer
- 8.1.2 De overtreding waarvan aangifte is gedaan heeft plaatsgevonden buiten Nederland. De tuchtcommissie stelt vast dat de dopingcontrole waarvoor betrokkene -lid van een bij het ISR aangesloten sportbond- werd

aangewezen, in het buitenland is uitgevoerd door een instantie die hiertoe krachtens artikel 19 lid 4 van het Dopingreglement bevoegd was. Op grond van het bepaalde in artikel 19 lid 7 Dopingreglement vindt toepassing van het Dopingreglement en het Tuchtreglement Dopingzaken plaats.

- 8.1.3 Krachtens artikel 10 lid 2 van de statuten van de KNWU is op een overtreding van de reglementen inzake doping de tuchtrechtspraak van de KNWU van toepassing en geschiedt deze tuchtrechtspraak door de tuchtcommissie en commissie van beroep van het ISR. Artikel 11 lid 2 van de statuten bepaalt met betrekking tot de aan het ISR opgedragen tuchtrechtspraak dat de met het ISR overeengekomen reglementen gelden als de van toepassing zijnde reglementen van de KNWU. De daartoe vereiste overeenkomst tussen de KNWU en de Stichting Instituut Sportrechtspraak is in december 2010 tot stand gekomen en met ingang van 1 januari 2011 in werking getreden.
- 8.1.4 Krachtens artikel 11 lid 6 en lid 7 van de Statuten van de KNWU aanvaarden de leden van de KNWU te allen tijde en zonder enig voorbehoud de toepasselijkheid van de overeengekomen reglementen van het ISR inzake doping op de tuchtrechtspraak van de KNWU en aanvaarden zij voor de duur van hun lidmaatschap de te hunnen laste door de KNWU in de overeenkomst het ISR aangegane verplichtingen.
- 8.1.5 Op grond van het bovenstaande acht de tuchtcommissie zich bevoegd om van de onderhavige tuchtaak kennis te nemen en deze af te doen.

8.2 Ter zake van de aangifte

- 8.2.1 De onder 4. genoemde aangifte is namens het bondsbestuur ingediend door de heer H.J. Kloosterhuis, hiertoe schriftelijk gemachtigd door twee leden van het bestuur van de KNWU door middel van de bij het Instituut Sportrechtspraak gedeponeerde handtekeningenlijst. De tuchtcommissie stelt vast dat hiermee de aangifte als gedaan door het bondsbestuur voldoet aan artikel 9 lid 1 en lid 4 Tuchtreglement Dopingzaken van het ISR.
- 8.2.2 Voorts is de aangifte tijdig ingediend zodat naar het oordeel van de tuchtcommissie geen beletselen bestaan deze in behandeling te nemen.

8.3 Ter zake van de toepasselijke reglementen

- 8.3.1 De tuchtcommissie constateert dat aangifte is gedaan in 2011. Tijdens de behandeling van de zaak zijn de bepalingen van het Dopingreglement en van het Tuchtreglement dopingzaken van het ISR gewijzigd. Ingevolge het bepaalde in artikel 2 lid 7 van het Tuchtreglement Dopingzaken zijn de gewijzigde bepalingen op het behandelen van de zaak van toepassing tenzij de tuchtcommissie van oordeel is dat de betrokkene hierdoor aantoonbaar wordt geschaad. Naar het oordeel van de tuchtcommissie is van dit laatste in deze zaak geen sprake. De tuchtcommissie zal bij de behandeling van deze zaak dan ook de bepalingen toepassen van het Dopingreglement en het Tuchtreglement Dopingzaken zoals deze per 1 januari 2012 in werking zijn getreden. Overigens zal de tuchtcommissie bij de beoordeling van formele aspecten die de aangifte en de gevolgde procedure betreffen, deze aspecten toetsen aan de bepalingen van de reglementen zoals deze golden op het moment dat de handelingen plaatsvonden.

8.4 Ter zake van de overtreding

- 8.4.1 De tuchtcommissie stelt op basis van de aangifte het navolgende vast:
- de betrokkene is lid van de KNWU en was ten tijde van de controle opgenomen in van de Nationale Testing Pool van de DA;
 - de betrokkene heeft op 2 oktober 2011 deelgenomen aan een wedstrijd veldrijden: de Vlaamse Industrieprijs Bosduin Dames, gehouden in Kalmthout (België), georganiseerd door Koninklijke Belgische Wielerbond/ Wielerbond Vlaanderen;
 - in het kader van deze wedstrijd vond een dopingcontrole binnen wedstrijdverband plaats, geïnitieerd door de dienst Medisch Verantwoord Sporten van het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media van de Vlaamse Gemeenschap;
 - de betrokkene is door de dienstdoende Dopingcontrolearts geselecteerd en aangewezen voor deze dopingcontrole;
 - de Dopingcontrolearts heeft op het mede door betrokkene ondertekende aanvullende formulier bij proces verbaal van monsterneming aangetekend dat de betrokkene heeft nagelaten onder toezicht te blijven van de chaperonne, ondanks het uitleggen van de procedure aan de sporter;

- op verzoek van de betrokkene is de navolgende opmerking toegevoegd aan dit formulier “Ik vind het belachelijk dat je bij de chaperonne moet blijven wanneer je na de finish afgekoeld bent. Zeker wanneer de wagen ver geparkeerd staat en je de licentie daar moet ophalen”;
- De Vlaamse Overheid heeft de DA bij brief van 7 oktober 2011 verzocht het resultaatmanagement en tuchtrechtelijke afhandeling van het dossier over te nemen;
- de Dopingautoriteit heeft de zaak beoordeeld, is tot de conclusie gekomen dat sprake was van een dopingzaak in de zin van het DR en heeft conform artikel 33 lid 3 DR de betrokkene en de KNWU bij aangetekende brief van 19 oktober 2011 schriftelijk op de hoogte gesteld;
- de KNWU heeft de betrokkene bij aangetekende brief gedateerd 26 oktober op de hoogte gesteld van het aanhangig maken van de dopingzaak;
- de KNWU heeft vervolgens op 31 oktober 2011 bij het ISR aangifte gedaan als hierboven vermeld.

Terzake van de ter zitting aangevoerde formele/procedurele verweren:

- 8.4.2 De tuchtcommissie zal allereerst ingaan op het door de raadsman van betrokkene ter zitting aangevoerde preliminaire verweren. Voor de inhoud en gronden daarvan verwijst de tuchtcommissie naar de pleitaantekeningen van de raadsman. De raadsman heeft op basis van het door hem overgelegde verslag van de auditeur bij de Raad van State te België, d.d. 30 augustus 2011, de ongeldigheid en/of onverbindendheid bepleit van het Decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening. Dat decreet vormt in Vlaanderen de rechtsgrond voor dopingcontroles. Zonder dat decreet ontbreekt de rechtsgrond aan de controle bij betrokkene en er is dan in ieder geval geen sprake van een overtreding door betrokkene van dat decreet. De tuchtcommissie stelt vast dat er in België een procedure aanhangig is met de geldigheid van het decreet als inzet. Die procedure is nog niet afgerond en onzeker is wanneer dat wel zal gebeuren en wat daarvan de uitkomst zal zijn. De tuchtcommissie kan daarop, uit haar aard, niet vooruitlopen noch mengt zij zich in dat debat in het kader van deze aangifte. In het kader van de onderhavige zaak stelt de tuchtcommissie vast dat het Decreet kennelijk weliswaar onder vuur ligt maar dat er op het moment van de gestelde overtreding en op dit moment geen sprake is van nietigheid of onverbindendheid van dit decreet. Om die reden verwerpt de tuchtcommissie het gevoerde verweer.
- 8.4.3 Als tweede verweer voert de raadsman van betrokkene aan dat de assistent dopingcontroleur, hierna te noemen: chaperonne, niet volgens de regels zou zijn aangewezen. Betrokkene betwist derhalve de bevoegdheid van deze chaperonne om als zodanig op te treden en (zo begrijpt de commissie) aan betrokkene opdrachten te geven. Er worden door de raadsman van betrokkene geen feiten of omstandigheden aangevoerd die deze stelling onderbouwen. De tuchtcommissie stelt vast dat, in de door de DA in haar conclusie overgelegde e-mail wisseling, de betrokken dame door de Belgische NADO steeds wordt aangeduid als chaperonne. Ook de verantwoordelijke Dopingcontrolearts duidt haar als chaperonne aan. De chaperonne heeft tijdens de hoorzitting verklaard door de dopingcontrolearts als chaperonne te zijn aangewezen voor de tweede plaats winnaar van de desbetreffende wedstrijd. De tuchtcommissie is op grond van het voorgaande voldoende overtuigd dat mw. Erna Balletta als chaperonne in de zin van het Dopingreglement is opgetreden. Ook dit verweer wordt door de tuchtcommissie daarom niet gehonoreerd.
- 8.4.4 Voorts is ter zitting aangevoerd dat de conclusie van de DA door de tuchtcommissie bij de beoordeling van de zaak niet mag worden meegenomen, omdat deze niet rechtsgeldig is ondertekend, immers niet door de heer Ram die als bevoegde vertegenwoordiger van de DA bij de KvK staat ingeschreven. De raadsman verwijst in dit verband naar art. 83 lid 2 Rv. De tuchtcommissie is van oordeel dat het bewuste wetsartikel niet op de onderhavige procedure van toepassing is. Immers het betreft hier tuchtrechtspraak waarop de reglementen van het ISR van toepassing zijn. De tuchtcommissie is uit vele andere zaken die zij heeft behandeld bekend met de handtekening die onder de conclusie staat. Deze handtekening behoort toe aan mr Steven Teitler, juridisch beleidsmedewerker van de DA. De tuchtcommissie gaat er van uit, bij gebrek aan enig feit of enige omstandigheid die op het tegendeel wijst, dat de heer Teitler bevoegd is om namens de DA een conclusie in de tuchtzaak als de onderhavige, waarvan ondertekening volgens de reglementen van het ISR overigens niet formeel vereist is, op te stellen en te ondertekenen. De tuchtcommissie verwerpt derhalve dit verweer.
- 8.4.5 Tot slot heeft de raadsman aangevoerd dat er geen reglementaire grondslag bestaat voor het overdragen van de bevoegdheid tot bewijslevering door de KNWU aan de DA en dat mitsdien al hetgeen de DA ingebracht heeft buiten beschouwing dient te blijven. Dit verweer dient eveneens te worden verworpen. De tuchtcommissie verwijst naar hetgeen zij hierboven onder 9.1.4 heeft overwogen. Het op deze procedure toepasselijke tuchtreglement Dopingzaken kent aan de DA o.a. de bevoegdheid toe om door middel van een conclusie, en als deelnemer aan de mondelinge behandeling, te reageren op het verweer van de betrokkene.

Terzake van het inhoudelijk verweer:

- 8.4.6 Zowel het aangifteformulier als het statusrapport van de DA zijn vaag waar het betreft de exacte overtreding die aan betrokken wordt verweten. Er wordt in algemene termen gesproken over “artikel 5 van het Dopingreglement”, in combinatie met de aanhef van dit artikel ” (poging tot) gebrekkige medewerking”. In artikel 5 Dopingreglement wordt een scala aan mogelijke overtredingen genoemd die onder deze noemer worden gebracht. Ondanks die vaagheid is het voor de tuchtcommissie duidelijk dat zowel de KNWU, de DA als betrokkene enkel het oog hebben gehad op een overtreding van lid 4 van artikel 5 Dopingreglement. Daarvan gaat de tuchtcommissie daarom verder uit. Niet ter discussie staat dat betrokkene heeft meegewerkt aan een dopingcontrole, waarvan de uitslag voorts negatief was. De tuchtcommissie stelt wel vast dat de regelingen in artikel 5 Dopingreglement betrekking hebben op, en staan in het teken van, (pogingen tot) het onttrekken aan een dopingcontrole. Dat geldt ook voor het lid 4 van die bepaling.
- 8.4.7 De tuchtcommissie stelt vast dat het vanaf het eerste moment niet klikte tussen de chaperonne en betrokkene. Betrokkene voelde zich niet lekker, hetgeen ook voor de chaperonne duidelijk was. Betrokkene ergerde zich aan de handelwijze van de chaperonne die haar meteen na de finish lastig viel met het aanwijzingsformulier en haar verzoek tot identificatie. In de meeste gevallen krijgt de sporter eerst de gelegenheid om op adem te komen en zich even om te kleden. De betrokkene kreeg het aanwijzingsformulier onder haar neus geduwd ter ondertekening. Het is onduidelijk of de betrokkene op dat moment is geweest op haar rechten en plichten met betrekking tot de dopingcontrole en al hetgeen daarmee samenhangt. De verklaringen lopen op dit punt uiteen en ook de DA erkent ter zitting dat onduidelijk is of de betrokkene door de chaperonne al dan niet is geweest op haar rechten en plichten. Kort na de prijsuitreiking bleek dat betrokkene haar identiteitsbewijs, in dit geval haar licentiepasje, niet bij zich had maar dat dit pasje nog in de auto van het team lag. Er was ook niemand die dit pasje even voor haar zou kunnen gaan halen. De tuchtcommissie heeft niet kunnen vaststellen dat betrokkene of de chaperonne vervolgens heeft voorgesteld om eerst naar de controle te gaan en daarna het pasje te gaan halen. Vast staat echter wel dat deze oplossing, waarvan ook de chaperonne erkent dat het een werkbare oplossing zou zijn geweest, niet uit eigen beweging door de chaperonne is aangedragen. Zelfs niet toen de chaperonne merkte dat zij de betrokkene tijdens hun gezamenlijke tocht naar de auto uit het oog dreigde te verliezen en betrokkene geïrriteerd raakte en niet bereid bleek om langzamer te gaan fietsen uit angst een verkoudheid op te lopen.
- 8.4.8 Uit de aangifte, het verweerschrift en hetgeen ter zitting is verklaard door betrokkene en chaperonne stelt de tuchtcommissie vast dat de chaperonne en betrokkene elkaar, tijdens een korte tocht van ongeveer 400 meter, op enig moment uit het oog zijn verloren. Ook stelt de tuchtcommissie vast dat dit is gebeurd op weg naar de teamtruck van betrokkene alwaar zij haar identiteitskaart moest ophalen, ten einde zich op verzoek van de chaperonne te kunnen legitimeren bij de dopingcontrole. De chaperonne verklaart dat zij betrokkene al op het parcours uit het oog verloor. Betrokkene weet niet wanneer het contact met de chaperonne verloren ging, de chaperonne liep schuin achter haar. Betrokkene denkt dat dit was op het moment dat zij de kassapoortjes doorging, en in het gedrang van publiek en andere sporters terecht kwam. Door betrokkene is ter zitting een plattegrond van het parcours overgelegd waarin door haar de plaats van de teamtruck, de kassapoortjes en het controlestation zijn ingetekend. Het kaartje geeft ook het wedstrijd parcours, inclusief start en aankomst weer. Nadat het contact verloren ging is de chaperonne, na eerst met de dopingcontrolearts te hebben gebeld, naar het controlestation is gelopen. De chaperonne kende de weg niet en heeft verklaard zij door het bos naar het controlestation is gegaan. Volgens de chaperonne lagen er 15-30 minuten tussen het moment van uit het oog verliezen en haar eigen aankomst in het controlestation. Uit de plattegrond blijkt dat de chaperonne een grote omweg moet hebben gemaakt nu tussen het deel van de weg waar het contact verloren ging en het dopingstation geen bos ligt. Dat ligt juist aan de andere kant van dat gebied, weg van het controle station. Betrokkene kende de weg wel, zij verklaart dat zij haar pasje heeft opgehaald in de truck en daarna direct is teruggefietst naar het controlestation. Volgens betrokkene bedroeg de tijdsduur tussen het elkaar kwijt raken en haar aankomst bij de controle hoogstens 4 minuten. Betrokkene schat dat de chaperonne 10-12 minuten later arriveerde in het controle station. Voor de tuchtcommissie staat vast dat de chaperonne onnodig veel langer onderweg is geweest dan betrokkene en dat als de chaperonne de situatie ter plaatse wel had gekend, het contactverlies waarschijnlijk was beperkt tot enkele minuten.

8.4.9 De tuchtcommissie stelt vast dat niet ter discussie staat dat betrokkene enige tijd niet onder toezicht heeft gestaan van de chaperonne. De vraag die de tuchtcommissie dient te beantwoorden is, of betrokkene daardoor het Dopingreglement heeft overtreden, meer in bijzonder het bepaalde in artikel 5 lid 4 Dopingreglement. De tuchtcommissie stelt voorop dat niet in elk geval wanneer een sporter een aanwijzing van een chaperonne niet opvolgt, dat leidt tot overtreding van het Dopingreglement. Immers die aanwijzingen dienen duidelijk, redelijk en in het belang van de te houden dopingcontrole te zijn. Een andere uitleg van de bepaling zou tot onwenselijke uitkomsten kunnen leiden. Voorts stelt de tuchtcommissie voorop dat van een chaperonne, die optreedt als een assistent dopingcontrole official, de nodige deskundigheid mag worden verlangd. De chaperonne dient de desbetreffende regels te kennen, en in staat te zijn situaties juist te beoordelen en daarover de sporter te kunnen voorlichten. Dat is van belang omdat de chaperonne, zo maakt de tuchtcommissie op uit (o.a.) artikel 5 van de International Standard for Testing van het WADA, een belangrijke functie heeft bij de voorlichting aan de sporter. Tevens is de tuchtcommissie van oordeel dat van de chaperonne verlangd mag worden dat deze oog heeft voor, en handelt naar, de bijzondere omstandigheden van ieder geval. Er zal veelal sprake zijn van sporters die juist voor het moment van het eerste contact met een chaperonne een sportprestatie hebben geleverd. Zowel fysiek als mentaal zal een sporter daarvan moeten “bijkomen”. De chaperonne dient daarmee rekening te houden, zelfs als een sporter er blijk van geeft geïrriteerd te zijn of gewoonweg onaardig is. Van de chaperonne wordt naast deskundigheid daarom ook inventiviteit en flexibiliteit verwacht. De tuchtcommissie vindt hiervoor steun in de uitspraak van het CAS van 27 juli 2009 in de zaak Mannini-Possanzini (CAS 2008/A/1557: <http://www.wada-ama.org/rtecontent/document/CAS-2008-1557-Mannini-Possanzini.pdf>).

Uit de verklaring van betrokkene blijkt dat zij zich na de wedstrijd niet goed voelde. Zij heeft aangegeven dat dat mede oorzaak is geweest voor haar gedrag ten opzichte van de chaperonne. De chaperonne verklaart dat zij zag dat betrokkene zich niet goed voelde, zij transpireerde veel en draaide met haar ogen. Ook zij bevestigt dat betrokkene vervelend reageerde naar haar toe. Betrokkene heeft ter zitting verklaard dat haar latere spijtbetuiging aan de chaperonne in een e-mail ook juist daarop zag. Naar het oordeel van de tuchtcommissie is niet gebleken dat de chaperonne met die omstandigheden in voldoende mate rekening heeft gehouden. Zij heeft de indruk, mede naar aanleiding van hetgeen de chaperonne ter zitting heeft verklaard, dat de chaperonne zich hoofdzakelijk formeel heeft opgesteld en onvoldoende is gebleken dat zij zich flexibel heeft getoond. Zo is de tuchtcommissie er niet van overtuigd dat de chaperonne in voldoende mate oplossingen heeft aangedragen voor de –kennelijke- fysieke en mentale problemen van betrokkene kort na de wedstrijd. Bijvoorbeeld door te wijzen op de mogelijkheid om de identificatie na de dopingcontrole plaats te laten vinden. Daarnaast is de tuchtcommissie ter zitting gebleken dat, specifiek, door de chaperonne aan betrokkene geen informatie is gegeven over de (mogelijke) zeer ernstige gevolgen van contactverlies tussen beiden. De chaperonne had betrokkene naar het oordeel van de tuchtcommissie er op dienen te wijzen dat dit, onder omstandigheden, tot een uitsluiting van twee jaar zou kunnen leiden. Dat die informatie niet door de chaperonne, op het moment dat zij van oordeel was dat betrokkene zich (onvoldoende) hield aan haar aanwijzingen, is gegeven staat voor de tuchtcommissie vast. De tuchtcommissie begrijpt uit het verweer van betrokkene dat zij zich van de (eventuele) ernst van de situatie niet bewust was. Dat had ook duidelijk moeten zijn voor de chaperonne, en was dat naar het oordeel van de tuchtcommissie ook, gezien de door de chaperonne onthouden uitlatingen van betrokkene aan haar adres.

Tot slot de vraag of betrokkene heeft veroorzaakt dat het contact met de chaperonne verloren is gegaan. Voorop stelt de tuchtcommissie vast, dat de langere duur van het contactverlies grotendeels is veroorzaakt doordat de chaperonne onbekend was met het terrein. Dat kan niet aan betrokkene worden verweten. Het betreft daarom een contactverlies van enkele minuten. Uit de conclusie van de DA blijkt de achtergrond van lid 4 van artikel 5 Dopingreglement, het voorkomen dat een sporter buiten het zicht van de chaperonne de uitkomst van een dopingcontrole beïnvloedt. De DA heeft benadrukt dat van een verdenking daarvan bij betrokkene geen sprake is. De tuchtcommissie stelt vast dat de korte duur tussen het contactverlies en de aankomst van betrokkene in het controlestation, daarvoor ook te kort moet worden geacht.

De tuchtcommissie stelt vast dat het voorkomen van contactverlies een inspanning vereiste van zowel betrokkene als chaperonne. Voor een veroordeling in dit geval is naar het oordeel van de tuchtcommissie enkel ruimte, indien is komen vast te staan dat het contactverlies enkel of in overwegende mate aan betrokkene is te wijten. Daarvan is de tuchtcommissie niet overtuigd. De verklaringen van betrokkene en chaperonne spreken elkaar tegen (m.n. waar het betreft de vraag of betrokkene bewust bij de chaperonne is “weggereden”). Daarnaast gaan die verklaringen uit van subjectieve waarnemingen en belevingen zonder dat daarvoor sprake is van enig steunbewijs. Daardoor kan niet met voldoende zekerheid worden beoordeeld wie van beiden gelijk heeft. Reeds om die reden spreekt de tuchtcommissie betrokkene vrij.

9. **Beroep in geval van een uitspraak van de tuchtcommissie**

Van deze uitspraak kunnen zowel de betrokkene als de overige in artikel 17 lid 3 Tuchtreglement Dopingzaken genoemde partijen en organisaties beroep instellen. Betrokkene kan binnen 21 dagen na de datum van ontvangst van deze uitspraak, welke geacht wordt twee dagen na de datum van verzending te zijn gelegen, beroep instellen bij de commissie van beroep van het Instituut Sportrechtspraak. Het beroep dient schriftelijk in vijfvoud te worden ingesteld, bij voorkeur met gebruikmaking van een standaardberoepschrift dat kan worden verkregen bij het ambtelijk secretariaat of door het te downloaden van de website van het Instituut Sportrechtspraak: www.instituutsportrechtspraak.nl.

Nieuwegein, 10 januari 2012

mr. J.M.J.M. Doon
(kamervoorzitter)

mr. A.M. Bleeker-van Velzen
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: